

BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE
den 10 augusti 2001 *

I mål T-184/01 R,

IMS Health Inc., ett bolag som bildats enligt lagstiftningen i delstaten Delaware, med säte i Fairfield, Connecticut (Amerikas förenta stater), företrätt av N. Levy och J. Temple Lang, solicitors, samt av R. O'Donoghue, barrister,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företräd av E. Gippini Fournier, F. Siredney-Garnier och A. Whelan, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om en ansökan enligt artikel 105.2 andra punkten i förstainstansrättens rättegångsregler, inom ramen för en ansökan om interimis-

* Rättegångsspråk: engelska.

tiska åtgärder med anledning av kommissionens beslut av den 3 juli 2001 angående ett förfarande i enlighet med artikel 82 EG (mål COMP D3/38.044 — NDC Health/IMS: interimistiska åtgärder), om uppskov med verkställighet av nämnda beslut,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande

Beslut

- 1 IMS Health Incorporated (nedan kallat sökanden) är ett företag vars verksamhet består i marknadsundersökningar och tillhandahållande av ett brett utbud av marknadsundersökningar, marknadsföring och säljledningstjänster för läkemedelsindustrin. Sökanden saluför särskilt datarapporttjänster för regionala grossister avseende försäljning via apotek av läkemedelsprodukter i hela Tyskland. Saluföringen sker genom sökandens tyska dotterbolag. Tjänsterna baseras på en så kallad brick structure, som delar in ett land i tänkta geografiska områden eller bricks, som används för att rapportera och mäta försäljning av enskilda läkemedelsprodukter.
- 2 Sedan 1969 har sökanden lagt ned avsevärda resurser på att utveckla sina tyska brick structure-baserade informationstjänster. Dessa ansträngningar kulminerade i utvecklandet av den så kallade 1860 brick structure-formatet (nedan kallat 1 860 brick structure eller formatet), vilket lanserades i januari 2000. 1 860 brick

structure utgör nu det främsta kännetecknet för sökandens tyska datainformationstjänst för regionala grossister.

- 3 Sökanden misstänkte att två konkurrenter på den tyska marknaden, Pharma Intranet Information AG (nedan kallat PI) och AzyX Deutschland GmbH (nedan kallat AzyX), vilka hade grundats av två tidigare äldre medarbetare vid IMS Health, och vilka inledningsvis hade tagit sig in på den tyska marknaden genom försäljning av tjänster baserade på alternativa brick structures, i själva verket tidigt år 2000 sålde tjänster baserade på kopior av 1 860 brick structure. I anledning härav anhängiggjorde sökanden den 26 maj 2000 vid Landgericht (regional domstol) i Frankfurt am Main ett förfarande om upphovsrättsligt intrång. Den 16 november 2000 fastställde Landgericht Frankfurt att sökanden enligt tysk upphovsrättslig lagstiftning hade upphovsrätt till 1 860 brick structure och fastställde därmed en tidigare dom av den 12 oktober 2000. I samma dom upprätthöll domstolen dessutom sitt förbud från den 27 oktober 2000 för PI att använda brick structures som härrörde från sökandens 1 860 brick structure.

- 4 National Data Corporation (nedan kallat NDC), som också var ett företag i USA, förvärvade PI i augusti 2000. Den 26 oktober 2000 bad NDC att få en licens från sökanden att använda 1 860 brick structure mot en årlig licensavgift av 10 000 DEM (5 112,92 eur). Sökanden avböjde förslaget genom brev av den 28 november 2000, medan frågan om upphovsrätt fortfarande var föremål för prövning i de nationella domstolarna, eftersom PI hade överklagat Landgericht Frankfurts dom av den 16 november 2000. I ett ytterligare brev av den 18 december 2000 vägrade sökanden att uppta förhandlingar med motiveringen att det inte var nödvändigt för NDC att använda 1 860 brick structure för att kunna konkurrera med sökanden på den tyska marknaden.

- 5 Den 18 december 2000 klagade NDC hos kommissionen och hävdade att sökandens vägran att licensiera 1 860 brick structure till NDC utgjorde en överträdelse av artikel 82 EG.

- 6 Den 8 mars 2001 skickade kommissionen ett meddelande om anmärkningar (nedan kallat meddelandet) till sökanden vilket mottogs den 9 mars 2001. Kommissionen hävdade, särskilt med hänsyn till domen i mål C-7/97, Bronner (REG 1998, s. I-7791), att sökandens konkurrenter, såsom NDC, behövde ha tillgång till resursen i form av 1 860 brick structure (meddelandet, skäl 84). Därmed var sökandens vägran att ge tillgång till 1 860 brick structure *prima facie* ett möjligt missbruk av den dominerande ställning som sökanden, enligt kommissionens uppfattning, upprätthöll på den tyska marknaden på grund av 1 860 brick structure. Kommissionen varnade sökanden för att den avsåg att meddela ett beslut med föreläggande om interimistiska åtgärder (meddelandet, skäl 100—103).
- 7 Sökanden inkom med ett skriftligt svar på meddelandet den 2 april 2001. En muntlig förhandling ägde rum den 6 april 2001. Kommissionen skickade en begäran om ytterligare uppgifter till sökanden den 4 maj 2001, vilken sökanden besvarade den 14 maj 2001. Den 14 juni 2001 bemötte svaranden dessutom de ytterligare bevis som kommissionen begärt och erhållit från ett antal läkemedelsföretag. Den 22 maj och den 6 juni 2001 tillställde kommissionen sökanden kopior på den senare bevisningen i två omgångar.
- 8 Den 19 juni 2001 avvisade Oberlandesgericht (högre regional domstol) i Frankfurt am Main PI:s överklagande av de två domarna av den 27 oktober och den 16 november 2000.
- 9 Den 3 juli 2001 meddelade kommissionen ett beslut i anslutning till ett förfarande enligt artikel 82 EG (mål COMP D3/38.044 — NDC Health/IMS Health: interimistiska åtgärder) (nedan kallat det ifrågasatta beslutet). Beslutet baseras på rådets förordning nr 17 av den 6 februari, första förordningen om tillämpningen av artiklarna 81 och 82 i fördraget i ändrad lydelse (EGT 13, s. 204; svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 8), och särskilt på kommissionens behörighet enligt artiklarna 3 och 16 i fördraget som de tolkats i gemenskapsdomstolens rättspraxis som utvecklats i enlighet med Camera Care

(se bland annat domen i mål 792/79 R Camera Care mot kommissionen, REG 1980 s. 119, i de förenade målen 228/82 och 229/82, Ford mot kommissionen, REG 1984 s. 1129 och i mål T-44/90, La Cinq mot kommissionen, REG 1992, s. II-1).

- 10 Kommissionen har i det ifrågasatta beslutet (skäl 41) anført att det enligt den rättspraxis som utvecklats i enlighet med Camera Care krävs att tre förutsättningar är uppfyllda innan kommissionen får vidta skyddsåtgärder under pågående konkurrensundersökning:

— det framstår som rimligt vid en bedömning *prima facie* av omständigheterna att det har skett en överträdelse,

— det är sannolikt att sökandena åsamkas allvarlig och irreparabel skada om inte åtgärderna vidtas, och

— det föreligger ett brådskande behov av skyddsåtgärder”.

- 11 Kommissionen konstaterade i det ifrågasatta beslutet att dessa förutsättningar var uppfyllda i förevarande mål. Sökandens ”vägran att ge tillgång till 1 860 brick structure förhindrar sannolikt all konkurrens på den relevanta marknaden, eftersom det inte är möjligt att konkurrera på den relevanta marknaden den förutan” (skäl 181). Detta konstaterande baseras på kommissionens slutsats att nämnda format utgör en ”*de facto* industristandard” (skäl 180). Kommissionen ansåg också, på grundval av den bevisning som lagts fram, att det ”finns skälig

anledning att anta att om inte NDC beviljas en licens för 1 860 brick structure, kommer dess tyska verksamhet att tvingas bort från marknaden och allmänna intressen att tillskyndas oacceptabel skada” (skäl 190). Den senare bedömningen baseras huvudsakligen på kommissionens omsorg ”om [sökandens] andra nuvarande konkurrents, AzyX, fortsatta närvaro på marknaden” (skäl 195).

12 I det ifrågasatta beslutet föreskrivs följande:

”Artikel 1

IMS Health (IMS) förpliktas härmed att utan dröjsmål, på begäran och på icke-diskriminerande grunder, bevilja alla företag, som för tillfället är närvarande på marknaden för tyska regionala försäljningsdatatjänster, licens för användandet av 1 860 brick structure i syfte att tillåta sådana företag att använda och försälja regional försäljningsdata som formaterats i enlighet med detta format.

Artikel 2

I varje licensavtal avseende 1 860 brick structure, skall all royalty som betalas för dessa licenser bestämmas genom avtal mellan IMS och företaget som begär licensen (nedan kallade parterna).

För det fall ett avtal inte har träffats inom två veckor från dagen för begäran om en licens, skall lämpliga royalties fastställas av en eller flera oberoende experter. Experten eller experterna utses genom överenskommelse mellan parterna inom en vecka från det att parterna misslyckats att komma överens om licensavgiften. Om parterna inte lyckas nå en överenskommelse om vilka experter som skall utses inom den föreskrivna tidsfristen, skall kommissionen utse en eller flera experter från en lista med kandidater, vilken tillhandahållits av parterna, eller, om det är lämpligt, välja en lämpligt kvalificerad person eller personer.

Parterna skall tillhandahålla experten eller experterna alla dokument som experten eller experterna anser vara nödvändiga eller användbara för att fullfölja uppdraget. Experten eller experterna skall vara bundna av yrkesmannasekretess och skall inte avslöja något bevis eller dokument för tredje man, med undantag av kommissionen.

Experten eller experterna skall fatta beslut på grundval av genomlysbara och objektiva kriterier inom två veckor från det att han eller de utsetts att utföra uppdraget. Experten eller experterna skall utan fördröjning kommunicera beslutet med kommissionen för godkännande. Kommissionens beslut skall vara slutligt och träda i kraft omedelbart.

Artikel 3

En straffavgift om 1 000 euro per dag skall betalas för varje period under vilken IMS underlåter att efterkomma bestämmelserna i detta beslut.

Artikel 4

Bestämmelserna i detta beslut skall gälla till dess det slutliga beslutet tillkännages, varigenom förfarandet avslutas.

Artikel 5

Detta beslut avser IMS Health på Harewood Avenue, London NW1, Förenade kungariket.”

- 13 Sökanden har med stöd av artikel 230 fjärde stycket EG väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 6 augusti 2001. I talan yrkas bland annat att det ifrågasatta beslutet skall ogiltigförklaras eller alternativt att det skall ogiltigförklaras ”i den mån det innehåller ett krav på att IMS Health licensierar 1 860 [b]rick [s]tructure till företag som för tillfället är verksamma på den tyska marknaden för regionala försäljningsdatatjänster, samt specificerar förutsättningarna för att förhandling om licensvillkor skall genomföras och godkännas av kommissionen”.
- 14 Genom en särskild ansökan som inkom till domstolens kansli samma dag, framställde sökanden, i enlighet med artiklarna 242 och 243 EG, förevarande ansökan om interimistiska åtgärder beträffande verkställandet av det ifrågasatta beslutet. Sökanden har hemställt att förstainstansrättens ordförande förordnar om följande interimistiska åtgärder:

”— att ordföranden på eget initiativ beviljar uppskov med beslutets verkställighet till dess han har behandlat och avgjort förevarande ansökan,

- att vidare uppskjuta beslutets verkställighet till dess förstainstansrätten har meddelat dom i [målet vid den nationella domstolen], och

 - att förordna om varje annan sådan interimistisk åtgärd som ordföranden anser nödvändig”.
- 15 Såvitt gäller den första interimistiska åtgärden som ansökan avser, har sökanden anfört att det är synnerligen angeläget att verkställandet av det ifrågasatta beslutet inhiberas till dess ett beslut meddelas varigenom förfarandet om interimistisk ändring avslutas. Sökanden har påvisat att enligt artikel 2 i det ifrågasatta beslutet kan kommissionen redan före slutet av augusti 2001 meddela ett beslut som är ”slutligt och som träder i kraft omedelbart”. Det framgår tydligt av sjätte stycket i den förevarande ansökan, att detta särskilda yrkande om interimistiska åtgärder grundas på artikel 105.2 i förstainstansrättens rättegångsregler (nedan kallade reglerna).
- 16 Till stöd för yrkandet har sökanden främst anfört att det ifrågasatta beslutet strider mot såväl fast gemenskapsrättslig rättspraxis, som kommissionens tidigare beslut, genom att det slår fast att det *prima facie* är olagligt för ett dominerande företag, såsom sökanden, att vägra dela ett konkurrensmässigt försteg i form av dess immateriella egendom i form av 1 860 brick structure, med konkurrenter på just den marknad till vilken den immateriella rättigheten är hänförlig. Kommissionens konstaterande är uppenbart oförenligt med artikel 295 EG och fråntar sökanden de väsentliga delarna av dess upphovsrätt enligt nationell rätt, vilken erkänts av gemenskapsrätten, vilket kommer att åsamka sökanden omedelbar, allvarlig, bestående och potentiellt irreparabel skada genom att dess brick-structure-baserade och upphovsrättsligt skyddade datainformationstjänster materiellt och beständigt nedvärderas till en generisk ”handelsvaruliknande” tjänst, vilken inte kan skiljas från de tjänster som sökandens konkurrenter erbjuder.

- 17 Sökanden har — i fråga om kommissionens uppfattning att sökanden *prima facie* gör sig skyldig till missbruk av sin dominerande ställning och att denna uppfattning kan vara berättigad med hänvisning till konstaterandet att 1 860 brick structure utgör en industristandard och således är nödvändig för konkurrenter såsom klaganden NDC — anfört att detta utgör en ny rättslig invändning som inte anfördes av kommissionen i meddelandet och över vilken sökanden inte gavs tillräcklig möjlighet att yttra sig, innan det ifrågasatta beslutet meddelades.
- 18 I fråga om intresseavvägningen har sökanden hävdad att den förordar inhibition av beslutet eftersom de interimistiska åtgärderna som beordrats av kommissionen genom det ifrågasatta beslutet inte är *conservatoire* (skyddande) till sin natur. I stället för att bibehålla *status quo* och därigenom garantera att det slutliga beslutet som skall meddelas i målet vid den nationella domstolen får avsedd effekt, rubbar åtgärderna *status quo* genom att tvinga sökanden att förhandla om licensvillkor med NDC och AzyX, när dessa företag tidigare inte endast saknade licens, utan dessutom faktiskt kränkte sökandens upphovsrätt till 1 860 brick structure, vilket de tyska domstolarna fastslagit. Eftersom det i det ifrågasatta beslutet konstateras att dessa företag redan är aktiva på den tyska marknaden och har utvecklat sina egna brick structures, föreligger det vidare inte något tillfälligt behov av att bevilja dem en licens att använda 1 860 brick structure i syfte att tillåta dem att erbjuda intresserade läkemedelsföretag samma tjänster som de som sökanden för närvarande tillhandahåller.
- 19 Enligt artikel 105.2 andra stycket i reglerna kan förstainstansrättens ordförande bifalla ansökan om interimistiska åtgärder även innan motparten inkommit med sitt yttrande. Varje sådant bifall får senare ändras eller återkallas antingen på ansökan av en part i fråga om ansökan om interimistiska åtgärder eller självmant av ordföranden.

- 20 Enligt fast rättspraxis medger artikel 105.2 att den domstol som handlägger en ansökan om interimistiska åtgärder meddelar interimistiska säkerhetsåtgärder, antingen när det är nödvändigt att den bereds möjlighet att inhämta tillräcklig information för att kunna bedöma en komplex faktisk eller rättslig situation som föranletts av förevarande ansökan, eller när det med hänsyn till en korrekt rättskipning är önskvärt att *status quo* upprätthålls i avvaktan på ett beslut angående ansökan (mål 221/86 R, Groupe des droits européennes mot parlamentet, REG 1986, s. 2579, punkt 9, mål 194/88 R, kommissionen mot Italien, REG 1988, s. 4547, punkt 3, mål C-195/90 R, kommissionen mot Tyskland, REG 1990, s. 2715, punkt 20, svensk specialutgåva, volym 12, s. 73, mål T-12/93, CCE Vittel och CE Pierval mot kommissionen, REG 1993, s. II-449, punkt 33). Omfattningen av den befogenhet som tillerkänns genom bestämmelsen behöver inte nödvändigtvis tolkas annorlunda när det beslut som ansökan om interimistiska säkerhetsåtgärder avser, är ett beslut genom vilket interimistiska åtgärder har vidtagits av kommissionen i avvaktan på att en undersökning enligt förordning nr 17 om en påstådd överträdelse av gemenskapsrättsliga konkurrensregler skall avslutas (mål 229/82 R, Ford mot kommissionen, REG 1982, s. 2849, punkterna 7 och 8).
- 21 I förevarande mål skall det inledningsvis påpekas att artikel 295 EG föreskriver: ”Detta fördrag skall inte i något hänseende ingripa i medlemsstaternas egendomsordning.” Det följer av artikel 295 EG att en domstol som handlägger en ansökan om interimistiska åtgärder normalt sett skall iaktta varsamhet vid behandlingen av kommissionens beslut, som meddelats under en pågående undersökning enligt artikel 3 i förordning nr 17 och som ålägger innehavaren av en immateriell rättighet, som erkänns och skyddas av intern nationell rätt, en skyldighet att licensiera användandet av rättigheten i fråga.
- 22 Det synes framgå av det ifrågasatta beslutet att kommissionen särskilt har grundat detta på sin tolkning av omfattningen av de principer som domstolen

fastslagit i de förenade målen C-241/91 P och C-242/91 P, RTE och ITP mot kommissionen, REG 1995, s. I-743. Efter att ha avvisat påståendet att utövandet av en nationell upphovsrätt ”inte [kunde] bedömas enligt artikel 82 i fördraget”, bekräftade domstolen i det målet att ”licensvägran hör till upphovsmannens privilegier, och det förhållandet att dessa rättigheter utövas av ett företag i en dominerande ställning utgör inte i sig missbruk av denna ställning” (punkterna 48 och 49). Därefter konstaterade domstolen att ”innehavarens utövande av ensamrätten under särskilda omständigheter [dock kan] leda till ett beteende som utgör ett missbruk” (punkt 50).

- 23 På grundval av förstainstansrättens konstaterande av fakta i fråga om förefintligheten av en distinkt marknad för tillhandahållandet av heltäckande veckovis utkommande TV-programblad, avskiljbar från en marknad för särskilda veckovis utkommande programblad som redan producerades av bland andra de båda sökandena (punkt 52) anförde domstolen följande rörande frågan huruvida sådana ”särskilda omständigheter” förelåg i det målet (punkterna 53—57):

”Således har klagandena — som på grund av omständigheterna är de enda källorna till basuppgifter om programmen som är den första oundgängliga förutsättningen för skapandet av ett veckovis utkommande TV-programblad — inte gett de TV-tittare som vill skaffa sig information om programmen under den kommande veckan någon annan möjlighet än att köpa varje kanals veckovis utkommande TV-programblad och själv ta fram de nödvändiga uppgifterna för att kunna göra jämförelser.

Klagandenas vägran att med åberopande av nationella upphovsrättsliga bestämmelser utlämna basuppgifter har således förhindrat tillkomsten av en ny produkt, ett heltäckande veckovis utkommande TV-programblad, som klagandena inte erbjöd och för vilket det fanns en potentiell efterfrågan hos konsumenterna vilket utgör ett missbruk enligt artikel 82.2 b i fördraget.

För det andra kunde denna vägran varken motiveras med TV-sändningsverksamhet eller med utgivningen av TV-tidskrifter...

Avslutningsvis och för det tredje — såsom förstainstansrätten redan fastställt — har klagandena genom sitt beteende tillskansat sig en tillhörande marknad, marknaden för veckovis utkommande TV-programblad, genom att utestänga all konkurrens från marknaden... eftersom klagandena nekade tillgång till basuppgifter som är den nödvändiga basvaran för skapandet av ett dylikt blad.

Mot bakgrund av alla dessa omständigheter har förstainstansrätten inte gjort någon rättslig felbedömning då densamma kvalificerat klagandenas beteende som missbruk av dominerande ställning enligt artikel 82 i fördraget.”

- 24 Det framgår tydligt av domstolens argumentation i den citerade domen att det finns ett antal potentiellt betydelsefulla skillnader mellan omständigheterna i det målet och de som ligger till grund för det förevarande målet, såsom de framställs i det ifrågasatta beslutet. Trots detta förefaller i förstone kommissionens inställning, vilken ligger till grund för det ifrågasatta beslutet, i stora delar vara beroende av vilken omfattning det av domstolen återopade begreppet ”särskilda omständigheter”, skall anses ha. Av en preliminär bedömning av såväl det ifrågasatta beslutet som den förevarande ansökan synes det dessutom framgå att sökanden har framställt ett provisoriskt argument som *prima facie* består i att kommissionen har feltolkat omfattningen av de i den citerade domen fastlagda principerna. Feltolkningen skulle bestå i att kommissionen konstaterade att sökandens vägran att bevilja bland andra NDC en upphovsrättslicens, så att den senare på samma marknad skulle kunna tillhandahålla eventuellt samma konsumenter huvudsakligen samma informationstjänster, vilka till stora delar

baseras på fritt tillgängliga data, som den förra för närvarande tillhandahåller, oaktat skillnaderna mellan det målet och det förevarande målet, *prima facie* utgör ett missbruk av sökandens dominerande ställning. Även om kommissionen hade rätt när den konstaterade att sökandens ifrågasatta vägran att licensiera användandet av upphovsrätten eventuellt stred mot syftena i artikel 82 EG, skulle inte riktigheten i de slutsatser som kommissionen drar av den citerade domen i sista meningen i skäl 67 i det ifrågasatta beslutet i syfte att berättiga de långtgående interimistiska åtgärderna, förordnade genom det bestridda beslutet, ens vara tillfälligt bekräftade.

- 25 Vid första påseendet skulle det kunna framstå som om sökandens påstående att de interimistiska åtgärder som kommissionen har förordnat om i det ifrågasatta beslutet överskred omfattningen av kommissionens befogenheter att förordna om interimistiska åtgärder på grundval av den rättspraxis som utvecklats genom domen i det ovannämnda målet Camera Care. Långt ifrån att upprätthålla förutvarande *status quo* när NDC och AzyX, vilket de nationella domstolarna konstaterade, tillhandahöll en tjänst baserad på ett intrång i sökandens upphovsrätt, åläggs sökanden genom det ifrågasatta beslutet att ge dessa företag licenser så att de, i avvaktan på det slutliga beslutet som skall meddelas av kommissionen när den har avslutat sin behandling av NDC:s klagan, lagligen tillåts att exploatera den aktuella upphovsrätten. Kommissionens argument i det ifrågasatta beslutet — som framställts med hänsyn till det likartade argument som sökanden framfört i sitt yttrande över meddelandet om att de interimistiska åtgärder varom förordnas i denna, ”endast upprätthåller NDC:s möjlighet att konkurrera på marknaden och inte utgör mer än vad som krävs i denna situation för att hindra oacceptabel skada på allmänna intressen” (skäl 217 i det ifrågasatta beslutet) — förefaller, åtminstone inte vid en inledande bedömning, bemöta sökandens argument att de interimistiska åtgärderna legitimerar ett beteende som tidigare var otillåtet, och att de således är olämpliga som interimistiska åtgärder.

- 26 Vidare förefaller sökanden, åtminstone tillfälligt, ha ett argument som *prima facie* är gångbart gentemot kommissionens konstaterande att 1 860 brick

structure har blivit en industristandard, mot bakgrund av det faktum att stor del av, om inte all, den bevisning varpå detta konstaterande i det ifrågasatta beslutet vilar, erhöles först efter det att sökanden hade givit in sina skriftliga och muntliga yttranden över meddelandet. Det kan därför vara så att sökanden inte fick tillräcklig möjlighet att vederlägga den bevisningen innan det ifrågasatta beslutet meddelades.

- 27 Under dessa omständigheter är det tydligt att den domstol som handlägger ansökan om interimistiska åtgärder behöver tid, i enlighet med den rättspraxis som citerats ovan i stycke 20, för att överväga de komplexa faktiska och rättsliga frågor som förevarande ansökan aktualiserar. Med hänsyn särskilt till de mycket viktiga ekonomiska konsekvenser för sökanden som ett beslut från kommissionen om att fastställa villkoren för en tvingande licensiering av sökandens upphovsrätt till 1 860 brick structure kan få, och med hänsyn till det allvarliga ingrepp i sökandens äganderätt som varje sådant beslut skulle utgöra, motiverar strävan efter korrekt rättskipning i detta skede att verkställandet av det ifrågasatta beslutet inhiberas.
- 28 I enlighet härmed är det nödvändigt att såsom en förebyggande åtgärd förordna att verkställandet av det bestridda beslutet inhiberas, utan att invänta kommissionens yttrande vilket, efter att kommissionen hemställt om anstånd, skall ges in senast den 12 september 2001, och utan hänsyn till det slutliga beslut som kommer att meddelas under förevarande handläggning.
- 29 Eftersom det beslut som avslutar en ansökan om interimistiska åtgärder måste meddelas skyndsamt, är denna interimistiska förebyggande åtgärd inte sådan att den orsakar irreparabel skada varken på kommissionens intressen eller på sökandens konkurrenters, särskilt NDC, intressen, vid tillämpning av de interimistiska åtgärder varom det förordnats i det ifrågasatta beslutet.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande beslut:

- 1) Uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut av den 3 juli 2001 angående ett förfarande enligt artikel 82 EG (mål COMP D3/38.044 — NDC Health/IMS Health: interimistiska åtgärder) beviljas till dess att beslut meddelas, varigenom förevarande förfarande om interimistiska åtgärder avslutas.

- 2) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Luxemburg den 10 augusti 2001.

H. Jung

Justitiesekreterare

B. Vesterdorf

Ordförande